

HTAN κάποτε η Αυστραλία ένας παράδεισος για όλους. Ήταν μια αταξική κοινωνία. Ήταν η περίθαλψη κρατική. Ήταν όλοι ίσοι. Είχαν όλοι ιδιόκτητο σπίτι. Είχαν όλοι αποταμεύσεις στην τράπεζα. Είχαν όλοι καθημερινή δουλειά. Είχαν όλοι ικανοποιητικούς μισθούς. Ήταν η Αυστραλία μια πλούσια χώρα που οι κάτοικοι της απολάμβαναν όλα τα αγαθά του θεού. Η θεωρία που κάποτε ισχυρίζοταν ότι η Αυστραλία είναι μια «τυχερή χώρα» για τον καθένα που τη διάλεγε σαν τόπο μόνιμης κατοικίας του, πρέπει να ξεχαστεί το συντομότερο δυνατό.

ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ, που τον έλεγαν Αυστραλία, ήρθαν χρόνοι δίσεκτοι. Χρόνοι καπιταλιστικοί και χρόνοι σοσιαλιστικοί που ρήμαζαν την παραμυθένια χώρα. Ήρθαν χρόνοι, που αντικατέστησαν την κοινωνική «αταξικότητα» με την κοινωνική διαστρωμάτωση, την ισότητα με την ανισότητα, την ευημερία με τη δυστυχία, την κοινωνική αλληλεγγύη και τη συλλογικότητα με τον ατομικισμό, την κρατική περίθαλψη με την ιδιωτική εκμετάλλευση. Και την καθημερινή δουλειά για όλους αντικατέστησε η όλο και πιο πολύ αυξανόμενη ανεργία.

ΑΚΡΩΣ ανταυτικά κρίνονται τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το Αυστραλιανό Γραφείο Στατιστικών Ερευνών, τα οποία αποκαλύπτουν ότι το 11% των νοικοκυριών της χώρας, δεν έχουν κανέναν εργαζόμενο στην οικογένεια. Αυτό αντιστοιχεί με 315 χιλιάδες οικογένειες άνεργες. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο του Αυστραλιανού Ινστιτούτου, Ντέιβιν Ρίτσαρτσον, τα στοιχεία αυτά αποκαλύπτουν ότι ο φτώχεια παίρνει μεγαλύτερες και ανοσ-

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

ΚΑΙ ΜΕΣΑ σε όλα αυτά έχεις τους πολιτικούς που διαπραγματεύονται το θέμα της ανεργίας με ψέματα που τα συνοδεύουν οι υποσχέσεις για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Φοβούνται φαίνεται να παραδεχτούν ότι τέτοιες θέσεις με κανένα σύστημα, της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας, δεν πρόκειται να υπάρξουν. Και όλα αυτά γιατί έχουν ανάγκη την ψήφο των πολιτών. Που να βρουν λοιπόν το πολιτικό θάρρος να παραδεχτούν ότι η εργασία όπως την ξέραμε μέχρι σήμερα έχει καταργηθεί; Ότι το παιχνίδι σήμερα παιζεται στα χρηματιστήρια αλλά αυτά δεν παράγουν τίποτα πέρα από την αναπαραγωγή του χρήματος;

ΑΠΟ την άλλη πλευρά δεν βρέθηκε κάποιος «προοδευτικός» πολιτικός να φωνάξει το «mea culpa» [δικό μας το λάθος] για το πρόβλημα της αυξανόμενης ανεργίας. Γιατί ο μεγάλοι στρατιά των ανέργων δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας προσωπικής αδυναμίας κάποιων ανθρώπων να εργαστούν. Υπεύθυνες για την κατάσταση της ανεργίας στην οποία βρίσκονται είναι οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν. Εκείνο που από ότι φαίνεται δεν θέλουν να καταλάβουν οι πολιτικοί αυτής της χώρας είναι το γεγονός ότι το πρόβλημα της ανεργίας και κατ'επέκταση της εργασίας είναι πολιτικό. Και όσο ένα πολιτικό ζήτημα δεν αντιμετωπίζεται με πολιτικές λύσεις, αλλά με «μαγικές» λύσεις, το πρόβλημα θα παραμένει...

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ της Αυστραλίας και όχι μόνο, βαδίζει ολοταχώς σε ένα κοινωνικό καθεστώς παρόμοιο με εκείνο των απαρχών της Βιομηχανικής Επανάστασης. Κάτι είναι και αυτό!

χητικές διαστάσεις στη χώρα.

ΤΟ ΞΟΥΜΕ τονίζει πολλές φορές από τούπο εδώ τη στήλη, το ξαναλέμει άλλη μια. Η ανεργία το μεγαλύτερο πρόβλημα αυτή τη σπιγμή σε όλο τον κόσμο αρχίζει τα τελευταία χρόνια να «πινίγει» και την Αυστραλία. Οι έρευνες από τις αυστραλέζικες εφημερίδες αλλά και η ίδια η ζωή το αποδεικνύουν καθημερινά. Πολλές δεκάδες χιλιάδες θέσεις έχουν χαθεί

την τελευταία δεκαπενταετία από το χώρο των τραπεζών. Ο Δημόσιος Τομέας αποδεικνύεται ένα όνειρο απατηλό σε ότι αφορά την εξασφάλιση εργασίας ενώ εκαποντάδες χιλιάδες θέσεις χάθηκαν από το χώρο της βιομηχανίας. Το ωράριο 9 -5μ. δεν έχει πια νόημα και ήδη πολλοί εργαζόμενοι αναγκάζονται να δουλεύουν τη νύχτα ή τα Σαββατοκύριακα προκειμένου να εξασφαλίσουν την εργασία τους.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555